

viet har troet at burde indbefomme de udtalte Ordre ved at søge Loven af 30te November 1857 udvidet til Byerne saaledes, at der for hver enkelt By kan gennem en Vedtægt, under Indenrigsministeriets Approbation, tages de Bestemmelser, som efter dens særegne Forhold maa anses for nyttige. Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag.

Det næste Forslag, som jeg med allerhøieste Samtykke har den Ære at forelægge for Thinget, angaar Forbud mod Indførsel af Kartofler m. V. fra Nordamerika. Allerede for et Aar siden stede der Henvedelser til forskjellige europæiske Regjeringer i Anledning af et Insekt, der i Løbet af 14—15 Aar havde gjort overordentlig store Fremskridt i Amerika og foranlediget megen Odelæggelse paa Kartoffelmarkerne, og som nu endelig havde naaet Østkysten, idet man tænkte sig, at det kunde være truende ogsaa for Europa. Sagen blev tagen under Overveelse, og Meningerne i de forskjellige Lande vare afvigende. Blandt de Lande, som ikke strax fandt sig foranledigede til at slutte sig til et almindeligt Forbud mod Indførsel af Kartofler, var navnlig Frankrig, Sverrig og England. Hos os kom Spørgsmaalet til at forelægge til Afgjørelse i Løbet af sidste Sommer. Den tidligere Regjering havde udbedt sig Landhusholdningssekskabets Erklæring; dette havde igjen indhentet Erklæring fra Professor Schjødte, og den gik ud paa, at i Virkeligheden var der ikke Grund til at tro, at denne Bille, eller rettere sagt Larven, vilde kunne overføres fra Amerika levende eller i alt Fald i en saadan Tilstand, at den vilde kunne forplante eller formere den skadelige Sygdom. Det var Grunden til, at Ministeriet dengang trøede at kunne lade Sagen bero, saameget mere, som den ikke havde kunnet lade sig fremme uden igjennem en provisorisk Lov. Imidlertid have senere de Regjeringer, som tidligere holdt sig noget tilbage, nemlig de tre Regjeringer, jeg nævnde, tiltraadt de almindelige Foranstaltninger, og der foreligger nu gennem det franske Videnskaberne Akademi en Afhandling, der vel i det væsentlige giver Professor Schjødte Ret, men som dog ikke tror at turde benegte Muligheden af, at en saadan Bille kunde leve og formere sig under deres klimatiske Forhold, hvorfor Akademiet har tilraadet at forbyde Indførselen af Kartofler fra Amerika. Det er under disse Omstændigheder, at Ministeriet ikke har fundet Anledning til at paadrage sig noget Ansvar, selv om Sandsynligheden for Indførselen af det omhandlede Insekt ikke er stor, men at jeg har anset det for rigtigst, at vi fulgte de Forholdsregler, som ere trufne næsten i alle Lande i Europa. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale dette Forslag.

Jeg skal dernæst med allerhøieste Samtykke have den Ære at forelægge for Landsthinget et Lovforslag angaaende Bestyrelsen af de danske Statsbaner. Ved Loven af 9de December 1871 blev det fast-

slaaet, at Statsbanerne fremdeles skulde drives af Staten, men samtidig dermed blev det tillige bestemt, at der paa den ordentlige Rigsdag, der sammentraadte i 1875, altsaa nærværende Rigsdag, skulde forelægges et Lovforslag om Statsbanerne. Man var dengang gaaet ud fra den Forudsætning, at Statsbanerne vilde være fuldendte til Juli 1874, og at der altsaa paa denne Tid vilde foreligge i det Mindste eet Mars Erfaringer om, hvilke Veie Trafiken vilde tage, og hvilken Indflydelse paa Udviklingen af Forholdene de nye Jernbaner vilde have. Dette Naab er ikke gaaet i Opfyldelse, og ligesom det efter min Mening overhovedet vil være overordentlig vanskeligt at indrette Driften af Jernbanerne paa en saadan Maade, at der forbeholdes Lovgivningsmagten nogen egentlig direkte Indflydelse paa selve Driften, saaledes vil dette under de nuværende Forhold, hvor vi savne Erfaringer, efter min Mening være endnu vanskeligere, for ikke at sige umuligt. Der er Jernbaner paa ikke ubetydelige Strækninger, som for ikke lang Tid siden ere aabnede, og om Udviklingen af dem savner man næsten fuldstændig Erfaring. Kun saameget kan man sige, at Driften er i stærk Udvikling, og da det er Tilfældet, og da jeg tror at turde sige, at Driften i det Hele taget har været heldig og paalidelig, har Ministeriet ikke fundet Anledning til at foreslaa, at man for Tiden skulde foretage væsentlige Forandringer i den Maade, hvorpaa Jernbanerne hidtil have været bestyrede. Med Hensyn til den egentlige Bestyrelse indeholder § 1 derfor i nye Tilslutning til, hvad der allerede eksisterer, at Driften ledes af en Direktør, hvis Myndighed fastsættes af Indenrigsministeren. Med Hensyn til hans Stilling har Indenrigsministeriet troet at burde foreslaa, at der nu gives ham kongelig Ansættelse. Saavel Betydningen af hans Stilling som det dermed forbundne Ansvar synes mig er af den Bestaafenhed, at han, naar man ser hen til, hvad der er Tilfældet med Embedsmænd i lige vigtige Stillinger paa andre Gebeter, maa kunne vente at faae kongelig Ansættelse; derimod foreslaas hans Lønning ikke forandret. De øvrige overordnede Embedsmænd, som for Tiden eksistere, ere 4: Overbaneingeniøren, Overmaskinmesteren, Overdriftsinspektøren og Overregnskabsføreren. De tre første af disse Stillinger foreslaas uforandret bibeholdt. Hvad derimod Regnskabsføreren angaar, da forterer der under ham ikke blot de egentlige Regnskabskontorer, men ogsaa Bogholderiet, Revisionen og Statistiken. Det har vist sig nyttigt, at disse forskellige Kontorer have været samlede under een Chef, og det er af den Grund, at man foreslaar til det samme Kontor og den samme Chef at henlægge Sekretariatet. Der er nemlig en Del Sager af blandt Indhold, som i lige høi Grad berøre disse forskjellige Brancher, og man har troet det nyttigt for Samarbejdet og Ensartetheden i Behandlingen,